17.07.2021 г. / 06:33:50

Вяра

Чудесата на православните светци, част III

„Веднъж, по време на жътва, едно момче събирало снопи заедно с жътварите. Ухапала го змия и то умряло. Родителите, ридаещи неутешимо, го донесли за погребението в новопостроената от Васиан църква в чест на светите апостоли, където случайно бил и самият Божий архиерей Васиан. Той често идвал в тази църква и извършвал богослужение в нея. Когато се запял обичайният погребален канон, плачът на родителите започнал да заглушава гласовете на певците. Божият архиерей, като се съжалил над плачещите родители, наредил на всички да излязат от църквата. После, след като останал сам, се прострял на земята пред Бога и със сълзи Го умолявал да заповяда на душата на детето да се върне в тялото. Докато светият се молел, детето започнало да се движи. Светият станал от молитвата си, хванал го за ръка и му заповядал да стане. Момчето сякаш се събудило от сън, отворило очи, започнало да вика майка си и станало. Намиращите се навън родители и други хора, като чули гласа на детето, от радост не можели повече да останат на мястото си, веднага отворили църковните врати и влезли в храма. Като видели възкръсналото дете, всички се изумили и ужасили, и като паднали пред светия, с радост целували ръцете и одеждата му. А той, след като въздал благодарение на всемогъщия Бог и казал поучение пред народа, отпуснал всички да си отидат с мир...“

23.06 по еретическия, †10 юни по православния календар - Св. Васиан, епископ Лодийски

„В същия град живеел един човек, на име Стахий, който бил

сляп от четиридесет години. Със силата на молитвата светите апостоли просветили телесните му очи, а с Христовата проповед - душевната му слепота. След като кръстили Стахий, светите апостоли останали в дома му. По целия град се разнесла мълвата, че слепецът Стахий е прогледнал. Пред къщата му започнали да се стичат тълпи народ. Светите апостоли поучавали идващите при тях във вярата в Иисуса Христа. Довеждали и много болни и те ги изцелявали със силата на молитвата и прогонвали бесовете, така че мнозина повярвали в Христа и се кръстили.

Жената на градоначалника, на име Никанора, била ухапана от змия и лежала на смъртен одър. Като чула, че светите апостоли от Стахиевия дом с една дума изцеляват всякакви болести, докато мъжът отсъствал, заповядала на робите да я занесат при тях и получила двойно изцеление: телесно - от ухапването на змията, и душевно - от бесовското прелъстяване, защото, поучена от светите апостоли, тя повярвала в Христа. Когато градоначалникът се завърнал вкъщи, робите му предали, че жена му е научена от някакви чуждоземци, живеещи в дома на Стахий, да вярва в Христа. Страшно разгневен, Никанор заповядал веднага да хванат апостолите, а дома на Стахий да изгорят, и това било изпълнено незабавно...

Пръв пострадал свети Филип. Мъчителите пробили ходилата му и промушили през тях въжета, разпънали го пред портите на ехидниното капище на кръст надолу с главата и го замервали с камъни. После разпънали и апостол Вартоломей пред стените на храма. Тогава внезапно станало голямо земетресение: земята се пропукала и погълнала градоначалника заедно с всички жреци и множество неверници. Останалите живи - и вярващи, и езичници - изпаднали в голям страх и с ридания молели светите апостоли да се смилят над тях и да измолят от Единия Истински Бог земята да не ги погълне, както другите. Хвърлили се да снемат

от кръстовете разпънатите апостоли… Свети Филип молел Бога да прости греховете на враговете му и да просветли разума им. Господ чул молитвите му и в този час заповядал на земята да върне живи погълнатите жертви, с изключение на градоначалника и жреците на ехидната. Тогава всички със силен глас изповядали и прославили Христовата сила и пожелали да се кръстят…“

24.06 по еретическия, † 11 юни по православния календар - Св. апостол Вартоломей от Дванадесетте апостоли

„веднъж Божият човек отишъл с мъжете, които се намирали тогава при него в близката горичка. Забил жезъла си в земята и пред всички се помолил на Бога:

- Господи, Боже наш, Ти някога изведе вода от скалата за страдащия от жажда Твой народ в пустинята, благоволи и към нас, Твоите раби, отвори ни съкровищницата на Твоето благоутробие и заповядай в тази суха земя да се яви изворна вода, за да познаят всички тук, че Ти си истинният Бог, Който в края на вековете изпрати на земята Твоя Син, за да въведе вярващите в Теб в истинската обетована земя.

Когато светецът завършил молитвата си и вярващите произнесли “амин” там, където бил забит жезълът, се явил извор, който показал всемогъществото на Божията сила и голямата вяра и дръзновение към Бога на светия угодник. Вярващите се укрепили, а невярващите паднали пред нозете на Божия човек и го молели да ги кръсти. Светият угодник ги кръстил с вода от извора. Тъй ден след ден растяла и се умножавала Христовата църква. Свети епископ Иулиан се прославил с чудесата си и князът на града, Дефенсър, пожелал да го види, изпратил да го поканят с почести. Светецът се

запътил към княза. Когато наближил дома му, забелязал до вратата един сляп просяк. Изпълнен с жалост към него, той призовал името на Иисуса Христа и като осенил очите му с кръстния знак, му върнал зрението. Голяма била радостта на прогледалия и удивлението на присъстващите на чудото, за което веднага било съобщено на княза. Той побързал да посрещне светеца и да види прогледналия…

свети Иулиан получил от Бога такава сила за чудотворство, че възкресявал и мъртви.

В града живеел един знатен човек на име Анастасий, който още не бил приел светата вяра и бил привърженик на идолопоклонството. Той имал любим син, който заболял тежко и умрял. Бащата, изпълнен с голяма мъка и скръб по изгубения син, отишъл при светителя и ридаейки, му казал:

- Иулиане, служителю Божий, проповядващ за Христа като за истинен Бог, заклинам те в Христа Бога, Когото ти изповядваш, върни ми сина!

Светецът казал:

- Анастасий, ако повярваш в Проповядвания от мен, ще получиш сина си жив и самият ти ще придобиеш вечен живот.

Анастасий се заклел с думите:

- Ако получа сина си жив, ще повярвам в Христа, истинния Бог, и ще се откажа от идолите.

Тогава светителят, съпроводен от клира, отишъл в дома на Анастасий, където лежало мъртвото тяло на детето. Като видял плачещите и ридаещите, им заповядал да замълчат. Всички вперили поглед в него, чудейки се какво смята да прави с мъртвото тяло. Чудотворецът се приближил до одъра, хванал ръката на мъртвия, вдигнал очи към небето и се

помолил със сълзи:

- Господи Иисусе Христе, Който възкреси сина на наинската вдовица, носен за погребение, и вдигна със силата на Своето слово четиридневния, вече разлагащ се Лазар, дай и този отрок да възкръсне от мъртвите, защото, когато възкръсне тялом, мнозина ще възкръснат духом, повярвали в Теб. Нека да познаят, че Ти си Христос, Синът на Живия Бог, извършил спасението на света по волята на Отца, на Когото чрез Теб достойно въздаваме благодарност във вечни векове!

Клирът произнесъл “амин” и детето веднага, като събудено от сън, станало живо и здраво. Всички, които видели, изпаднали в ужас и в крайно удивление. В дома на Анастасий настъпила неописуема радост и хората с една уста прославяли Единия Истинен Бог Иисус Христос. Повярвал в Него Анастасий с целия си дом и всички, които видели и чули за станалото, и се покръстили. Не минало много време и Господ Иисус Христос извършил и друго подобно чудо чрез Своя угодник Иулиан за прослава на Своето пресвято име. Веднъж светецът излязъл заедно с клира в околностите на града, за да помага за спасението на погиващите човешки души и видял как носят за погребение на езическото гробище един младеж, едничък син на някой си велможа на име Иовиниан. След покойника вървяло голямо множество. Светият епископ се приближил и казал на носачите да спрат. Дал знак на хората да замълчат и с висок глас се обърнал към бащата на починалия:

- Иовиниане, Христос, Когото изповядвам, като станал заради хората човек, възкресявал мъртви, изгонвал бесове и вършел всичко, каквото желаел, докато живеел с хората, за да покаже силата на Своето Божество. Ако оставиш идолите и повярваш в Него с цялото си сърце, ако обещаеш да се очистиш със свето кръщение и ти ще се зарадваш за

спасението си и за възкресението на твоя син!

Тогава Иовиниан и всички с него паднали пред нозете на светеца и започнали да го молят да се смили и възкреси умрелия. Иовиниан му казал със сълзи на очи:

- Иулиане, велики Божий служителю, ако възкресиш едничкия ми син, който ми беше утеха и радост в живота, не само аз ще повярвам в Христа, Истинния Бог, но и всички тук ще оставят боговете и ще приемат усърдно вярата, която проповядваш!

Изпълнен с чудотворна благодат, Божият светител преклонил колена, отправил поглед към небето, въздигнал ръце и пред всички се обърнал към Бога със следната молитва:

- Владико, всемогъщи Иисусе Христе, вездесъщи, Който благоволи да станеш човек заради нашето спасение и живя с хората, и чрез знамението на Твоя кръст прогони смъртта от човешкия род, заповядай да възкръсне този младеж, за да се утвърди вярата на почитащите Те чрез проявлението на Твоята велика сила, а сърцата на невярващите да се покорят пред Теб, Единородния Син на Живия Бог, Когото ние изповядваме с Отца и Светия Дух, Чието царство е во веки веков!

Присъстващите казали “амин” и веднага мъртвият станал от одъра, на който бил положен. Всички се ужасили от това ново чудо. Възкръсналият издигнал високо глас:

- Наистина, велик е християнският Бог, Когото проповядва Неговият раб Иулиан!

А на баща си казал:

- Досега ние се заблуждавахме и не познавахме истинския Бог, защото боговете, които почитаме, са бесове: видях ги в ада в страшни мъки, без да имат покой…

Светецът продължил пътя си и когато наближил едно селище, наречено Руилиак, близо до река Лида, го пресрещнали пратеници от господаря на селото с молба да отиде по-бързо при тях, тъй като единствената му дъщеря, която била бесновата, се мъчела много от нечист дух и това било голяма скръб за родителите и близките. Без да се бави, Христовият светител отишъл при тях. Изгонил беса от девойката и обърнал към Христовата вяра родителите. Унищожил идолите, които се намирали там, и направил църква. Останал дотогава, докато цялото село и околностите му не приели свето кръщение..."

26.07 по еретическия, † 13 юли по църковния календар - Св. Иулиан

† ***ВИЖТЕ ОЩЕ***

Против ереста на новостилието

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

Какво Бог ни е завещал относно Преданието

ОТНОСНО СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ОТНОСНО ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ОТНОСНО КОРЕНА НА ЗЛОТО, НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА" И БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Ислямската духовна същност на българската „православна" „църква"

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ДОГМАТИЧЕСКОТО ОТПАДАНЕ НА БЪЛГАРСКАТА "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО

История на борбата с Бога

Иудеите против християнството

Изобличение на иудеите от светците и духовниците на Църквата

Театърът на антихриста

ОТНОСНО СТРОЯЩИЯ СЕ В МОМЕНТА ТРЕТИ ЙЕРУСАЛИМСКИ ХРАМ И ДОШЛИЯ АНТИХРИСТ

ЧУЖДАТА ВЛАСТ В БЪЛГАРИЯ

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ

Вечното Царство

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Защо гласуването е грях пред Бога

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

Относно старостилния икуменизъм

Свещената борба против антихристовата религия

на икуменизма и изчадието му-новостилието

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

КОЙ ПРЕДИЗВИКВА КРИЗАТА И КАК ЩЕ ЗАВЪРШИ ЗАПОЧНАЛОТО

Как да се отнасяме с еретиците, атеистите, иноверците, езичниците, астролозите, масоните, икуменистите и други нечестиви

Против лъжовния страх от „осъждане”

Относно отцеругателството и националното предателство

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017